BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNII SIBIIU

ANUL XXIII Seria II. — No 848 — 4 pagini 5 LEI — C. — Vineri 5 Martie 1943

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 Bucureşti | Telefoane: Direcţia şi A-ţia 3.26.60, Secretariat . . 5.91.80, Provincia . . 5.91.80, Tipografia . . 3.26.60 | Prim Redactor N. Papagheorghe | ABONAMENTE 1 an . . . Lei 1200, 6 luni . . . „ 600, Autorităţi, Instituţii, cluburi: 3000 lei | Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR, înscrisă Trib. Ilfov sub No. 282/938, Administrator Delegat: Al. Iliescu

APELUL LUI MOINA A FOST RESPINS

Am anunţat din vreme «recursul» pe care Moina l'a înaintat Comitetului federal, contra deciziei pe care a luat-o comisia de transferări.

MOINA

In acest apel, Moina expunea pe larg motivele care l'au determinat să-şi dea demisia dela Stadiul Român, precum şi motivele care l-au hotărât să semneze pentru Carmen.

Intr'o recentă şedinţă, biroul federal a luat în discuţie acest apel. Şi «verdictul» a fost: IOAN MOINA RAMANE LEGITIMAT PENTRU STADIUL ROMAN, INTRUCAT MOTIVELE EXPUSE NU POT MODIFICA INTRU NIMIC DECIZIA COMISIEI DE TRANSFERARI.

In preajma galei de box dela „Milea"

PETRE TOFAN

e convins că va deveni campion naţional la toate categoiirle

Destăinuiri într'o dimineaţă de primăvară. O carieră pugilistică în... «două serii». Proectele unui challenger. Visuri pentru un match internaţional şi... un cămin! Tofan nu-şi uită în frâgerile. «Matchul vieţii».

Primele raze de soare şi-au sfârlit sulifele printre copacii de basm ai Cişmigiului, iar câteva păsărele s'au pornit să ciripească primăvara printre ramuri.

Inaintez grăbit spre debarcader, în timp ce — somnoros par'că — pietrişul aleilor protestează scârţâind, strivit fiind de tălpile pantofilor.

In faţa debarcaderului, punctual ca întotdeauna, PETRE TOFAN mă aşteaptă.

Mi-a spus într'o seară, că în fiece dimineaţă îşi inhalează în plămâni, aerul curat al Cişmigiului, şi astfel ne-am dat întâlnire. Mai ales că, în ce mă priveşte, o conversaţie cu Tofan, mă interesa la maximum.

Şi iată-ne păşind rar şi matinal pe alei, în timp ce pe lac două lebede alunecă lin ca un puf de păpădie pe aripile zefirului...

Poezie, teatru şi... box!

Ca întotdeauna, Tofan se dovedeşte un minunat «causeur» Se entuziasmează pentru orice nouă privelişte oferită de Cişmigiul matinal, vorbeşte visător despre ciorchinii de liliac ai lunii Maiu, critică o piesă de teatru recent reprezentată pe una din scenele fruntaşe ale Capitalei, pentruca apoi să compătimească pugiliştii cari calcă liniile unei vieţi sportive.

Şi iată-ne, dar, vorbind despre box... Asta aşteptam şi eu.

— Sunt mulţi amatori actualmente — continuă Tofan — cari, dacă ar face box «din convingere», ar putea face carieră în acest sport. Dar aşa, «lasă-mă să te las».

«Seria II-a» a unei cariere

— Nu uita însă că şi tu ţi-ai neglijat un timp cariera.

— Da, dar cu mine a fost cu totul altceva. Am avut o carieră de amator, pe care la un moment dat am încheiat-o. Am abandonat boxul şi gata. A trecut un an, a mai trecut unul.. Simţeam cum mă furnică pumnii, când asistam la o gală de box. Eram însă decis să nu mai boxez. M'a ambiţionat însă «cineva», care spunea că pentru box sunt... „un om mort». Asta s'a întâmplat vara trecută. Am reluat antrenamentele şi am reintrat. Tot ca amator. Voiam să fac un match, două, şi gata. La reintrare, am câştigat prin k. o. şi... am început să capăt încredere în posibilităţile mele. Maestrul TOMA

PETRE TOFAN

PANAITESCU, căruia îi datorez noua mea ascensiune, m'a sfătuit să trec la profesionism. Şi iată-mă începând dar «seria II-a» a unei cariere ce încetase.

Matchul cu Petre Pop

— Câte matchuri ai susţinut ca profesionist?

— Doar patru. In primul, am învins prin k. o. pe Costel Ştefănescu. Am boxat apoi cu Petre Pop. Ne-am „războit" vitejeşte, împărţindu-ne pumnii grei, şi la sfârşit am fost declarat învins. Mă descurajasem şi voiam să nu mai boxez, când a venit oferta unui match cu Ilie Petrescu. Deoe am acceptat-o nici eu nu ştiu. Poate fiindcă maestrul Panaitescu mă convinsese că am şanse. Matchul a fost dramatic. Mi-am dominat adversarul timp

(Continuare în pag. III-a)

ADUNAREA GENERALA a F.R. TIR

Duminecă a avut loc adunarea generală a Federaţiei Române de Tir. In clişeu, d. maior Dudescu, preşedintele federaţiei, expune planul activităţii viitoare ce urmează a da ţării trăgători de elită.

Radid a jucat Duminică la Ploeşti

a şi câştigat-pe merit-cu 3-0 (0-0), **dar la costat scump: cca 200.000 lei!..**

...pentrucă la înapoiere i-au fost furate toate ghetele de football: 17 perechi la număr!

In mod obicinuit, o victorie — chiar şi în match amical — este scumpă sau scump plătită atunci când din cauza jocului dur sau a unui accident stupid echipa învingătoare pierde un jucător. Iar o victorie este şi deficitară atunci când — în sensul de astăzi — rezultatul material este cu mult sub aşteptări.

Duminică însă, Rapid a recoltat la Ploeşti o victorie şi scump plătită şi deficitară, fără ca motivul să fie vreunul din cele enumerate mai sus.

Intr'adevăr, jucând la Ploeşti cu echipa F. C Ploeşti, Rapid s'a înapoiat la Bucureşti cu o victorie la scorul de 3—0 (0—0), dar fără... 17 perechi de ghete!

Ce s'a întâmplat?

După terminarea matchului, feroviarii bucureşteni au făcut un scurt popas la unul din restaurantele ploeştene, pentru a cinsti victoria, prima din acest an. Tot echipamentul a rămas afară, deasupra autobuzului cu care au făcut deplasarea. Nimeni n'a crezut că cele 17 perechi de ghete plasate pe acoperişul autobuzului, nu sunt în siguranţă. De aceia nu mică a fost surprinderea şi panica bucureştenilor când — eşind din restaurant şi aruncând o privire asupra «sacilor cu ghete de football» — au constatat că sacii dispăruseră! Şi răufăcătorii îndrăzneţi nu au dat o lovitură oarecare pentrucă astăzi 17 perechi de ghete, fie ele şi de football, reprezintă nu mai puţin de 200.000 lei!

Toate investigaţiile feroviarilor, cum era şi de aşteptat, au rămas infructuoase pentrucă «hoţii de ghete de football» o ştersesere de mult, fără să lase vreo urmă.

Şi astunci, singura satisfacţie pentru feroviari a fost reclamaţie depusă la autorităţile poliţieneşti din Ploeşti. Acum, bucureştenii aşteaptă prinderea hoţilor şa, poate, şi a ghetelor de football.

In ce priveşte matchul cu F. C. Ploeşti, Rapid l-a câştigiit după un joc în care s'a dovedit mai bun, în orice caz întrenat. Pentrucă tloeşteniî au lăsat impresia că nu sunt antrenaţi.

Rapid a învins cu 3—0 (0—0) prin punctele marcate de Asbiceanu (2) şi Radu Florian şi a prezentat următoarea formaţie.

Sadowski-Ghiuriţan, Moldoveinu-Costea, Wetzer III, Alecu Negrea, Radu Florian, Asbiceanu, Dan Gavrilescu, Tănăsescu.

(Continuarea în pag. 3-a)

IN PREAJMA CAMPIONATELOR NAŢIONALE DE SKI,

coborări şi slalom de Sâmbătă şi Duminică dela Vârful cu Dor (Sinaia)

TAINELE PROBELOR. CANTONAMENTUL. CONCURENŢII. LA SIMPLU ŞI COMBINAT SE PREVEDE O APRIGA DISPUTA INTRE BRAŞOVENI PENTRU TITLUL DE CAMPION NAŢIONAL PE 1943. — EMOŢII ŞI ŞANSE. — PREMII.

Dintre multele plăceri ce ţi le oferă skiul, coborârea, este singura satisfacţie ce o ai după ce ai luptat cu panta ca să-i poţi cuceri înălţimea.

Senzaţia coborârei împacă, efortul depus în urcare. Calităţile cerute unui bun coborâtor sunt extrem de pretenţioase. Incumbă un curaj, aptitudini şi o tehnică precisă şi bine stăpânită. In faţa acestor precizări stau atâtea şi atâtea cazuri cari pledează favorabil.

Eleganţa stilului şi natura tehnicei noi le-au însuşit majoritatea concurenţilor. După campionatele internaţionale din 1939 skiorii noştri au devenit mai ambiţioşi, iar ambiţia a dus la ridicarea clasei tehnice care s'a impus pretutindeni, iar astăzi este în plină evoluţie. Technica alpină este technica recordurilor.

Slalomul, o coborâre cu treceri obligatorii prin anumite porţi fixate, este o probă mai pretenţioasă decât coborârea.

Pretenţia ce o cere un slalom, dela concurent, este pe lângă technică şi o precizie în acţiune. Acela care ezită în ceeace crea să aplice manifestând o nesiguranţă nu poate fi considerat drept un concurent calificat pentru competiţiuni grele. Ca în oricare probă de sport, coborârea şi slalomul îşi au tainele lor cari pot fi înţelese numai pe teren alături de pricepere şi perseverenţă.

CANTONAMENTUL

Precizam într'un articol anterior că în campionatele de ski, concurenţii nu se pot prezenta fără o prealabilă cantonare, în locul disputei, pentruca el să poată fi într'un antrenament continuu şi adaptat terenului.

Cabana dela Vârful cu Dor are începând din prima zi a săptămânei curente, un aspect uşor de înţeles. Toţi concurenţii sunt într'o febrilă activitate, pregătindu-şi zilnic condiţia fizică. Atmosfera sportivă nu cred să fie mai uşor de apreciat, într'altă parte ca în cabană. Aici sus omul este parcă mai bun, mai înţelegător al legilor naturii. Natura a fost şi va rămâne cea mai înţeleaptă carte a binelui iar muntele cel mai mare pedagog. Cantonamentul lor în mijlocul naturii a oferit totdeauna sportivilor, veselie, voie bună şi dor de muncă.

CONCURENTII

Un campionat naţional totdeauna a cunoscut o afluenţă de concurenţi. Năzuinţa tuturor este îndreptată spre cucerirea titlului. Pentru cei mai pretenţioşi şansele sunt mai surâzătoare iar pentru ceilalţi participarea în sine la astfel de campionate constituie, indiferent de rezultat, o emancipare. Inscrierea concurenţilor a fost de data aceasta mai grăbită ca oricând.

Şi-au anunţat participarea aproape toate cluburile harnice.

S. S. POLITEHNICA TIMIŞOARA

Lotul timişorean care este acelaş şi pentru campionatele naţionale studenţeşti şi-i format numai din studenţi, în număr de 7. Dintre ei fraţii Sigmund, Popescu Teodor şi Răduşanu vor putea face, participând la competiţiunea naţională un sever antrenament pentru concursurile studenţeşti unde vor triumfa în luptă cu Academia Comercială Braşov şi Politehnica Bucureşt.

S. S. M. R. ŞI U. D. REŞITA

Dintre toţi participanţii reşiteni singurul Gedeon Ludovic este un concurent mai rutinat pentru aceste campionate.

U. A. B.

Braşovenii d-lui ing. Vineşiu sunt destul de buni. A înscris 7, dar mai periculoşi sunt: Gali, Stroe şi Văt car. Aceştia cred că vor reuşi timpuri frumoase. Gali poate încurca multora socotelile.

A. S. M. B.

Fraţii Munteanu şi Găităraru sunt

(Continuare în pag. III-a)

S'au întors misionarii

Zilele trecute, am avut plăcerea să stau câteva minute în mijlocul prietenilor şi camarazilor întorşi dintr'o importantă misiune sportivă, dar mai ales educativă.

Erau cei sapte conducători de regiuni alese de federaţia de ski ca centre de popularizare a celui mai frumos şi mai sănătos dintre sporturi.

Oficialităţile noastre vor avea grija să înfăţişeze opiniei publice cifre şi date asupra acestei campanii de răspândire a skiului, eu nu voi prezenta decât un aspect al operei realizate.

Am stat de vorbă cu toţi aceşti misionari, oameni cu experienţă competenţa şi entuziaşti pentru idcea sportivă, — toţi sunt unanimi în a recunoaşte succesul iniţiativei şi răsunetul ce l-a avut în rândurile satelor noastre de munte.

Din fundul Bucovinei se cobora avocatul Dan Condeescu plin de fotografii şi de entuziasm pentru ce s'a putut realiza în acest colţ de ţară.

Din munţii Apuseni ne aducea ştiri acoyatul Silică Nicolau animatorul skiului prahoven plin cu un sac de noutăţi şi de admiraţii pentru cele înfăptuite de echipele lui în ţara Moţilor.

Căpitanul Mita ne-a vorbit despre posibilităţile mari ce se oferă skiului în valea Jiului, iar tânărul şi veşnicul glumeţ Macovei ne-a povestit încercările atât de reuşite din regiunile Munteniei.

Profesorul Nan ne-a adus veşti dintr'o regiune câştigată se pare definitiv pentru ski, este vorba, de partea muntoasă a Moldovei iar prof. Şuteu de încercările reuşite de a face şi mai cunoscut skiul în Banat.

Insfârşit veşnic tânărul Toma Calista ajutat atât de strălucit de Filică Pascu şi Laga a avut misiunea de a populariza skiul într'o regiune câştigată de mult pentru ski, dar care or cât de paradoxal s'ar părea, nu este totuşi organizată şi mai ales tineretul nu-l practică skiul decât izolat fără îndrumare şi control, este vorba de valea Prahovei şi regiunea Târîi Bârsei.

După două luni de zile de activitate pe teren şi altele două de pregătire, mănunchiul de îndrumători s'au întors satisfăcuţi.

S'a scris în coloanele acestui ziar despre aceste cursuri dar ce pot însemna câteva rânduri faţă de opera realizată.

Numai citind documentatele rapoarte numai stând de vorbă cu cei care au avut prilejul să urmărească pe tern aecastă acţiune şi numai privind colecţiile de fotografii îţi poţi da seama ce operă cu adevărat constructivă s'a realizat în această iarnă pentru ski.

Răspândirea skiului pentru satele noastre, entuziasmarea ţărănuşilor pentru acest exerciţiu fizic, creiarea unei alte mentalităţi în lumea satelor noastre sunt fapte cari nu pot fi trecute cu vederea şi cinstese pe iniţiatori.

Rămâne pentru noi deasemenea un act de mare înţelepciune colaborarea fericită şi atât de necesară între :

Marele Stat Major, Ministerul Culturii, Fundaţiile Regale Mihai I şi Organizarea Sportului Românese în cazul de faţă Federaţa de Ski.

Din această perfectă şi atât de utilă înţelegere tineretul dela oraşe a avut prilejul să cunoască farmecul muntelui iarna iar copii de la sate au putut aprecia valoarea educativă şi utilitară a skiului, având în acelaş timp prilejul să petreacă atâtea după amiezi plăcute în aer liber, câştigaţi realmente pentru o viaţă nouă şi sănătoasă.

Ascultând impresiile acestor adevăraţi misionari, mă gândeam că ar fi păcat ca acest splendid început să nu fie continuat, căci eforturile timide din iarna trecută ca şi realizările frumoase din acest an ar rămâne numai simple încercări dacă ele nu vor fi organizate metodic şi cu toată grija şi în anul viitor.

Răspândirea skiului în marea masă a tineretului acestei ţări a fost un gând al Mareşalului Conducător, ca unul ce-a apreciat valoarea educativă a acestui sport.

Graţie sprijinului său înţelegerii binevoitoare a oficialităţilor şi entuziasmului instructorilor şi conducătorilor federaţiei de ski, dorinţa d. Mareşal Conducător este pe cale de a se înfăptui total şi cu răsunet în lumea noastră sportivă.

C. Morţun

Duminecă la poligonul A. N. E. F.

concursul de tir al începătorilor

Condiţiunile de participare. Câştigătorul va primi cupa „Erou Serg. Maconte Paul"

Marele concurs de tir al începătorilor, se ţine Duminică 7 Martie a. c., la poligonul ANEF la care vor putea lua parte, toţi îndrăgostiţii de acest sport.

Spre a se da un stimulent mai mare concurenţilor, d. maior C. Sudescu Călăraşi preşed. F. R. Tir, a dotat acest concurs cu cupa, «Erou Sergent Maconte Paul», sergent care în actualul război, şi-i dat eroic sfârşit într'o acţiune eroică, lângă comandantul său d. maior Dudescu.

Pe lângă cupa donată se vor mai da două plachete la al II-lea şi al III-leí clasaţi, iar medalii la restul până la locul şase.

Toţi concurenţii clasaţi până la locul 12 inclusiv, vor primi diplome din partea FR Tir.

CANDIDAŢIA DE PARTICIPARE

— Vor putea lua parte la acest concurs toţi trăgătorii începători şi acei cari au luat parte la concursurile anterioare însă cari nu au făcut procentajul de 40 la sută.

— Se va trage în poziţia culcat rezimat cu armă de seria Geco (înălţător şi cătare) 13 cartuşe, dintre care 3 de reglare şi 10 de efect. Pe două ţinte, în timp de 15 minute.

Taxa de înscriere este de leí 20.

Muniţia se pune la dispoziţie de FR Tir sí se plăteşte de concurenţi.

Inscrierile se primesc lí poligon în ziau concursului orele 7.30—8 dimineaţa.

Concursul începe la ora 8 fix.

JURIUL

Maior C. Dudescu, cpt. Ion Doljan, Geo Mirea, M. Ionescu Călineşti I, Edy Grant.

Sercíciul de ridicarea ţintelor Gh. V. Dumitrescu, St. Popescu.

CONTROLORI LA ŢINTE

P. Mircianu, M. Ionescu Călineşti II, Sutescu Píul.s Bicu Ionescu Călineşti III, Cornel Dudescu, F. Cocaci, P. Havaleţ, N. Popa.

Şeful tragerií: Lt. Anton Vetra.

Funcţia educativă a muntelui

Pregătirea pentru munte

Am arătat în articolul din Joia trecută motivul pentru care trebuie să luăm în serios turismul, să-l cultivăm printre tineret, să nu rămână apanagiul snobilor, ci să devină o îndeletnicire educativă a marilor masse. Am mai spus că pentru formularea normelor de conduită în munte vom recurge la experienţa unui alpinist încercat, devenit popular în întreagă Europa: Luis Trencker. Iată cum sună prima poruncă a muntelui:

«Să nu încerci o ascensiune «ce-ţi întrece puterile. Tu trebue să domini muntele, nu «el pe tine. Să-ţi fixezi un o«biectiv pe care să-l poţi atinge, dar să ştii să renunţi la «el, cât mai e timp, ca să te «poţi întoarce de unde ai «plecat. Să nu fii grăbit; să «nu încerci a stabili recorduri «de viteză. Să nu ai mania de «a te cocoţa pe vârfuri, dar «nic să nu ocoleşti din cauza «dificultăţilor formele variate».

O serie de acte de prevedére şi de măsură pe cari nu le poţi deprinde în nici un alt sport mai bine ca în turismul de munte. Căci lipsa de prevedere şi de măsură se soldează aci în modul cel mai sever, în contul sănătăţii şi chiar al vieţii. Să ne aducem amnte de încercările aventuroase făcute de excursioniştii noştri în munte. Căci nu încearcă să brazeze puterea muntelui urcându-l fără echipament, în pantofi de stradă, sau cucoane în pantofi cu ciorapi de mătase. Lucrul acesta se întâmplă mai ales în sezonul de primăvară cu vreme înşelătoare, când la şes a dat căldura, au înverzit câmpiile şi pădurile. Muncele surâde şi el la vremea frumoasă, însă iarna se prelungeşte în el până spre vară. Cele mai grăte accidente se petrec în acest sezon, mai ales în vacanţa de Paşti, când apar exaltaţi dornici de senzaţii puteenice.

Sentimentul de megalomanie pe care ţi-l dă muntele când ai ajuns să-l stăpâneşti, poate motivul cel mai puternic de atracţie.

Măsura în ascensiunea muntelui e condiţia dela care nu ne putem abate. In nici un sport nu apare epuizarea ca în ascensiunea fără măsură. Efortul pe care-l facem aci e neegalat, lucrăm în permanenţă contra puterii gravităţii cu puterea greutăţii corpului propriu. Când am epuizat rezerva de energie suntem forţaţi să ne oprim. O realimentare a organizmului mai ales cu hidrocarburanţi, o bucată de ciocolată sau două trei bucăţele de zahăr ne redă în câteva minute forţele; recăpătăm degrabă o senzaţie de înviorare care durează cât o poate întreţine combustibilul.

Pentru drumeţia în munte trebue să mai ai şi pasiunea frumosului şi a sublimului pe care nu-l întâlneşti aiurea. Ascensiunea în munte să nu urmărească performanţe, recorduri, goană cu capul între umeri ci un efort însoţit de desfătarea ochilor în faţa noutăţilor forme pe care ni le oferă natura pe care obiectivul fotografic şi niciun alt mijloc technic nu a reuşit să le redea în toată splendoarea lor.

Drumeţia în munte trebue să mai urmărească cunoaşterea regiunii cu aspectele de viaţă caracteristică. Drumurile făcute de tineret pe întinsul ţării peste piscuri, dealuri şi munţi să-i formeze imaginea vie a pământului ţării pe care să o poarte mereu în suflet.